

U S T A W A

z dnia <data wydania aktu> r.

o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym^{1), 2), 3)}

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady podejmowania i wykonywania przez przedsiębiorców działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz kontroli tej działalności.

Art. 2. 1. Wytwarzaniem w rozumieniu niniejszej ustawy jest działalność wytwórcza dotycząca materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża częściowo:

- 1) dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256/51 z 13.09.1991), zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179/5 z 08.07.2008) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96/1 z 29.3.2014).

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. Urz. UE L 94/1 z 30.3.2012);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz. Urz. UE L 2015.333.62 z 9.12.2015)

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa i ustawę z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego oraz uchyla ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

komponentów lub amunicji, podając nieprawdziwe lub niepełne informacje lub przedstawiając nieprawdziwe dokumenty w tym zakresie, podlega karze grzywny.

2. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 92 w zakresie zgodności rzeczywistego wywozu lub wwozu broni palnej, części, istotnych komponentów lub amunicji z zezwoleniem, a także prawidłowości prowadzenia ewidencji związanej z tym wywozem, podlega karze grzywny.

3. W sprawach o czyn, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 134. 1. Przedsiębiorcy, który nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 88 ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki może wymierzyć, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości do 50.000 zł.

2. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

DZIAŁ VII

Przepisy zmieniające, epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach

Art. 135. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie zagranicznych funkcjonariuszy służb policyjnych państw obcych wwożonej i przewożonej przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z realizacją wspólnych ćwiczeń i szkoleń lub biorących udział we wspólnej operacji, o której mowa w decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej.”;
- 2) w art. 4:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) strzelecką broń palną, broń sygnałową i broń gazowo-alarmową”;
 - b) uchyla się ust. 2;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W rozumieniu ustawy amunicją jest nabój scalony lub rozdzielnego ładowania do strzeleckiej broni palnej.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Ilekroć w ustawie jest mowa o kategoriach strzeleckiej broni palnej, rozumie się przez to kategorie strzeleckiej broni palnej określone w załączniku do ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. ...).”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„1. Gotowe lub obrobione istotne komponenty broni lub komponenty amunicji uważa się za broń lub amunicję.

2. Istotnymi komponentami broni są: lufa, szkielet, komora zamkowa, w tym górna i dolna komora zamkowa, bęben lub zamek strzeleckiej broni palnej.

3. Komponentami amunicji są jej części zawierające materiały wybuchowe, chemiczne środki obezwładniające lub zapalające albo inne substancje, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu oraz ładunek miotający w postaci prochu.”;

4) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabronione jest dokonywanie przeróbek broni zmieniających jej rodzaj, kaliber lub przeznaczenie, a w szczególności przerabianie broni gazowo-alarmowej oraz broni przeznaczonej do strzelania wyłącznie przy użyciu naboji ślepych, dostosowujące ją do wystrzelenia pocisku.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zabronione jest posiadanie amunicji wytworzonej niefabrycznie, w tym także takiej, do której wytworzenia wykorzystywane są fabrycznie nowe komponenty amunicji, z wyłączeniem amunicji wytwarzanej na własny użytek przez osoby posiadające pozwolenie na broń w celu łowieckim, kolekcjonerskim, sportowym lub szkoleniowym.”;

5) uchyla się art. 6a;

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) broń gazowo-alarmowa – broń palna, w której stosuje się naboje gazowe lub alarmowe, przeznaczona do miotania chemicznych środków obezwładniających lub

- wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych, konstrukcyjnie niezdolna do miotania pocisków, za wyjątkiem ładunków pirotechnicznych miotanych przy wykorzystaniu nasadki;
- 2) broń palna – jest to broń, w której do miotania pocisku lub substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub naboju pirotechnicznego lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych wykorzystywana jest energia produktów powstałych w wyniku reakcji chemicznej ładunku miotającego;
 - 3) broń sygnałowa – strzelecka broń palna przeznaczona wyłącznie do odpalania naboju scalonego zawierającego ładunek pirotechniczny, którego celem jest dawanie sygnałów widocznych w dzień lub w nocy w postaci kolorowego dymu lub spalającego się ładunku; której nie można przerobić tak, aby miotała pocisk w wyniku działania energii produktów uzyskanych z reakcji chemicznej ładunku miotającego;
 - 4) broń pozbawiona cech użytkowych – broń, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
 - 5) kaliber – jest to parametr broni określony wyrażoną w jednostkach długości albo wagomiarowo wartością zawartą w oznaczeniu wzoru naboju scalonego przeznaczonego dla danej broni, a w przypadku broni rozdzielnego ładowania – wyrażona w jednostkach długości lub wagomiarowo najmniejsza średnica części prowadzącej przewodu lufy;
 - 6) ładunek miotający – jest to materiał wybuchowy, kombinacja materiałów wybuchowych lub mieszanina wybuchowa, w ilości określonej dla danego rodzaju amunicji, które w wyniku reakcji chemicznej wytwarzają produkty gazowe zdolne do miotania pocisku lub chemicznego środka obojętniającego lub do wytwarzania efektów dźwiękowo-wizualnych;
 - 7) materiał wybuchowy – jest to materiał wybuchowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
 - 8) nabój – urządzenie przeznaczone do oddania jednego strzału z broni palnej, składające się z komponentów w postaci: elementu inicjującego reakcję chemiczną

- ładunku miotającego, w szczególności w postaci spłonki, z ładunku miotającego, z pocisku lub elementu go zastępującego, a w przypadku naboju zespolonych – także z elementu łączącego wszystkie pozostałe części, w szczególności w postaci łuski;
- 9) nabój rozdzielnego ładowania – nabój, w którym co najmniej jeden z jego komponentów jest ładowany do broni oddzielnie;
 - 10) nabój ślepy – niezawierający pocisku nabój, którego funkcją jest generowanie silnego efektu dźwiękowego lub wizualnego, w tym nabój alarmowy przeznaczony do użycia w broni alarmowej;
 - 11) pocisk – komponent naboju miotany z broni palnej, służący do oddziaływania na cel;
 - 12) reprodukcja broni czarnoprochowej – jest to strzelecka broń palna rozdzielnego ładowania, przystosowana do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, odwzorowująca broń wytworzoną przed 1900 rokiem, z zachowaniem jej funkcjonalności;
 - 13) strzelecka broń palna – jest to przenośna broń palna wyposażona w lufę, która jest przeznaczona do miotania pocisku lub może zostać przerobiona tak, aby miotała pocisk w wyniku działania energii produktów uzyskanych z reakcji chemicznej ładunku miotającego, o najmniejszej średnicy części prowadzącej przewodu lufy poniżej 20 mm za wyjątkiem granatników i broni sygnałowej, przy czym broń uznaje się za możliwą do przerobienia w celu miotania pocisku w wyniku działania energii produktów uzyskanych z reakcji chemicznej ładunku miotającego, jeżeli ma wygląd broni palnej oraz ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonana, może zostać przerobiona w tym celu;
 - 14) strzelecka broń palna długa – jest to strzelecka broń palna inna niż strzelecka broń palna krótka;
 - 15) strzelecka broń palna krótka – jest to strzelecka broń palna, w której długość lufy nie przekracza 300 mm lub której całkowita długość nie przekracza 600 mm;
 - 16) strzelecka broń palna powtarzalna – jest to strzelecka broń palna wyposażona w magazynek, bęben naboju lub inny mechanizm zasilający, w której wszystkie czynności związane z przeładowaniem wykonuje strzelający za pomocą mechanizmów ręcznego przeładowania;
 - 17) strzelecka broń palna rozdzielnego ładowania – jest to strzelecka broń palna, w której wykorzystuje się wyłącznie naboje rozdzielnego ładowania;

- 18) strzelecka broń palna samoczynna – jest to strzelecka broń palna, w której przeładowanie następuje automatycznie po każdym strzale i która umożliwia strzelanie wyłącznie ogniem ciągłym lub seryjnym;
- 19) strzelecka broń palna samoczynno-samopowtarzalna – jest to strzelecka broń palna, w której przeładowanie następuje automatycznie po każdym strzale i która umożliwia strzelanie zarówno ogniem ciągłym, seryjnym, jak i pojedynczym;
- 20) strzelecka broń palna samopowtarzalna – strzelecka broń palna, w której przeładowanie następuje automatycznie po każdym strzale i która umożliwia strzelanie wyłącznie ogniem pojedynczym.

2. Nie jest bronią w rozumieniu ustawy:

- 1) replika broni, to jest przedmiot, który ma wygląd broni palnej, lecz został wytworzony w sposób uniemożliwiający jego przerobienie tak, aby odpalał nabój w wyniku działania energii produktów uzyskanych z reakcji chemicznej ładunku miotającego;
- 2) przekrój broni, to jest przedmiot mający wygląd broni palnej, sporządzony z części broni, służący do prezentacji sposobu działania mechanizmów broni, niezawierający istotnych komponentów broni, które można wykorzystać zgodnie z ich przeznaczeniem w broni palnej.”;

7) w art. 9:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Strzelecką broń palną i amunicję do tej broni, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 11, można posiadać na podstawie pozwolenia na broń lub karty rejestracyjnej broni, wydanych przez właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu komendanta wojewódzkiego Policji, a w przypadku żołnierzy zawodowych – na podstawie pozwolenia wydanego przez właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej.

2. Broń palną pozbawioną cech użytkowych, broń sygnałową, broń gazowo-alarmową o kalibrze powyżej 6 mm, broń palną rozdzielnego ładowania przystosowaną do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzoną przed 1900 r. lub jej reprodukcje można posiadać na podstawie karty rejestracyjnej broni, wydanej przez właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu komendanta

wojewódzkiego Policji, a w przypadku żołnierzy zawodowych – właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej.”,

- b) w ust. 4 po wyrazach „karty rejestracyjnej broni” skreśla się wyraz „pneumatycznej”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pozwolenie na broń i karta rejestracyjna broni są wydawane na czas nieokreślony.”;

- d) uchyla się ust. 7;

8) w art. 10:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pozwolenie na broń, wydane w celach, o których mowa w ust. 2, uprawnia do posiadania następujących rodzajów broni i amunicji do niej:

- 1) do celów ochrony osobistej:
 - a) krótkiej strzeleckiej broni palnej powtarzalnej i samopowtarzalnej w postaci rewolwerów lub pistoletów,
 - b) przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej o średniej wartości prądu w obwodzie przekraczającej 10 mA,
 - c) miotaczy gazu obezwładniającego;
- 2) do celów ochrony osób lub mienia:
 - a) broni, o której mowa w pkt 1,
 - b) krótkiej strzeleckiej broni palnej w postaci pistoletów samoczynno-samopowtarzalnych o kalibrze od 6 mm do 12 mm,
 - c) strzelb z gładkościennym przewodem lufy powtarzalnych lub samopowtarzalnych o kalibrze wagomiarowym 12,
 - d) strzeleckiej broni palnej w postaci karabinków samoczynnych albo samoczynno-samopowtarzalnych o kalibrze od 5,45 mm do 7,62 mm,
 - e) samopowtarzalnej krótkiej strzeleckiej broni palnej innej niż broń palna kategorii A pkt 7 ppkt 1;
- 3) do celów łowieckich – broni dopuszczonej do wykonywania polowań na podstawie odrębnych przepisów;
- 4) do celów sportowych - strzeleckiej broni palnej:
 - a) boczego zapłonu z lufami bruzdowanymi, o kalibrze do 6 mm,
 - b) centralnego zapłonu z lufami bruzdowanymi, o kalibrze do 12 mm,
 - c) z gładkościennym przewodem lufy,

- d) rozdzielnego ładowania przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego;
 - 5) do celów szkoleniowych - broni, o której mowa w pkt 1-4;
 - 6) do celów rekonstrukcji historycznych – broni gazowo-alarmowej albo innej broni palnej, konstrukcyjnie przeznaczonej do strzelania wyłącznie przy użyciu naboju ślepych, w tym samoczynnej, samoczynno-samopowtarzalnej i samopowtarzalnej;
 - 7) do celów kolekcjonerskich lub pamiątkowych – broni, o której mowa w pkt 1-6.”,
- b) w ust. 5:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) strzeleckiej broni palnej samoczynnej i samoczynno-samopowtarzalnej;”,
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) broni kategorii A pkt 6-9;”,
- c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) amunicji z pociskami klasyfikowanymi przez producenta albo wytwórcę jako przeciwpancerne lub o podwyższonej przebijalności, oraz takich których rdzenie będą charakteryzowały się twardością równą lub wyższą niż 50 HRC, a także pocisków do takiej amunicji;”,
- d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Za noszenie broni uznaje się każde przemieszczanie się z bronią, w tym przewożenie broni i amunicji w pojeździe przez jej posiadacza.”,
- e) dodaje się ust. 10-15 w brzmieniu:
- „10. Broń posiadaną na podstawie pozwolenia do celów ochrony osobistej można nosić załadowaną.
 - 11. Broń posiadaną na podstawie pozwolenia do celów łowieckich można nosić tylko rozładowaną, poza wykonywaniem polowania oraz używaniem broni na strzelnicy.
 - 12. Broń posiadaną na podstawie pozwolenia do celów kolekcjonerskich, sportowych, szkoleniowych oraz broń palną rozdzielnego ładowania przystosowaną do strzelania wyłącznie przy użyciu prochu czarnego oraz jej reprodukcje można nosić tylko rozładowaną, poza używaniem jej na strzelnicy.
 - 13. Broń posiadaną na podstawie pozwolenia do celów pamiątkowych można nosić tylko rozładowaną.

14. Broń posiadaną na podstawie pozwolenia do celów rekonstrukcji historycznej można nosić tylko rozładowaną, poza używaniem jej w czasie i miejscu przygotowywania i trwania imprez rekonstrukcji historycznej.
15. Za broń rozładowaną uznaje się broń bez naboju w komorze nabojoyej, jak również z niezaladowanym bębniem lub urządzeniem ładującym lub bez podpiętego magazynka.”;
- 9) w art. 10a w ust. 8 uchyla się pkt 1;
- 10) w art. 11:
- a) uchyla się pkt 1,
- b) pkt 3-5 otrzymują brzmienie:
- „3) używania broni sygnałowej i broni gazowo-alarmowej do celów wzywania pomocy, ratowniczych, poszukiwawczych oraz przez osoby uprawnione do sygnalizacji zawodnikom rozpoczęcia konkurencji sportowej w trakcie zawodów sportowych, jeżeli wymaga ona takiej sygnalizacji;
- 4) dysponowania bronią przez przedsiębiorców uprawnionych do wytwarzania lub obrotu bronią i amunicją na podstawie koncesji, w tym przyjmowania broni w celu jej naprawy, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub do czasowego przechowania lub komisu, o ile jest to związane bezpośrednio z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- 5) dysponowania bronią przekazaną w celu potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych;”;
- c) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:
- „10) posiadania broni palnej rozdzielnego ładowania, przystosowanej do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzonej przed 1900 r. lub jej reprodukcji;
- 11) posiadania broni gazowo-alarmowej.”;
- 11) w art. 12a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W przypadku o którym mowa w ust 2 pkt 3 zbywca obowiązany jest uzyskać zezwolenie o którym mowa w art. 43b ust. 2 i dostarczyć je nabywcy.”;
- 12) art. 13 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 13. 1. Nabywca broni jest obowiązany zarejestrować ją w ciągu 5 dni od dnia nabycia. Obowiązek rejestracji nie dotyczy przypadków, o których mowa w art. 11 pkt 7, 8 i pkt 11 w zakresie broni gazowo-alarmowej o kalibrze do 6 mm.

2. Rejestracji dokonuje się na podstawie dowodu nabycia broni, a w przypadku broni palnej pozbawionej cech użytkowych – dodatkowo po przedstawieniu potwierdzenia pozbawienia broni palnej cech użytkowych.

3. Rejestracji broni dokonują organy właściwe do wydawania pozwoleń na broń i karty rejestracyjnej broni, o których mowa w art. 9 ust.1-4, po okazaniu rejestrowanej broni.

4. Zarejestrowana może być tylko broń palna uprzednio oznakowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

5. Zarejestrowanie broni wymagającej pozwolenia potwierdza się w legitymacji posiadacza broni albo w świadectwie broni.

6. Zarejestrowanie broni palnej pozbawionej cech użytkowych oraz broni pneumatycznej, sygnałowej, gazowo-alarmowej o kalibrze powyżej 6 mm i rozdzielnego ładowania przystosowanej do strzelania wyłącznie przy użyciu prochu czarnego, wytworzonej przed 1900 r, lub jej reprodukcji potwierdza się w karcie rejestracyjnej broni, która jest wydawana posiadaczowi broni.

7. Zarejestrowanie broni palnej pozbawionej cech użytkowych nie może nastąpić na rzecz osoby, która nie ma ukończonych 18 lat.

8. Broń pneumatyczna, broń sygnałowa, broń gazowo-alarmowa o kalibrze powyżej 6 mm, broń palnej rozdzielnego ładowania przystosowana do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzona przed 1900 r. lub jej reprodukcja nie może być zarejestrowana na rzecz osoby, która:

- 1) nie ma ukończonych 18 lat;
- 2) nie przedstawi:
 - a) orzeczeń, o których mowa w art. 15 ust. 3,
 - b) informacji z Krajowego Rejestru Karnego stwierdzającej, że nie była ona skazana prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub mieniu.

9. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 6 lub 7, właściwy organ wydaje decyzję administracyjną o odmowie zarejestrowania broni.

10. W przypadku wydania decyzji administracyjnej o odmowie zarejestrowania broni, o których mowa w ust. 6 lub 7, Policja, a w przypadku żołnierzy zawodowych -

Żandarmeria Wojskowa, może za pokwitowaniem przyjąć tę broń do depozytu. Koszty związane z deponowaniem broni ponosi osoba zgłaszająca broń do rejestracji. Przepis art. 23 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 15:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoba posiadająca pozwolenie na broń obowiązana jest raz na 5 lat przedstawić organowi właściwemu orzeczenia lekarskie i psychologiczne, o których mowa w ust. 3, wydane nie wcześniej niż 3 miesiące przed przedłożeniem organowi właściwemu. W przypadku wydania orzeczenia stwierdzającego, że nie spełnia ona przesłanek, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2–4 i że nie może dysponować bronią, lekarz upoważniony lub psycholog upoważniony są obowiązani zawiadomić o tym organ właściwy.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Do wydawania kart rejestracyjnych broni, o której mowa w art. 9 ust. 2, z wyłączeniem broni palnej pozbawionej cech użytkowych, stosuje się odpowiednio ust. 1 pkt 2-5, ust. 3-6 i 8.”,

c) w ust. 9 skreśla się wyraz „pneumatycznej”;

14) w art. 15a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 1 do 4 stosuje się również w stosunku do osób ubiegających się o wydanie karty rejestracyjnej broni, o której mowa w art. 9 ust. 2, z wyłączeniem broni palnej pozbawionej cech użytkowych.”;

15) w art. 18:

a) ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) posiada mechanizmy ładujące do samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu lub do powtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu, który to mechanizm może pomieścić ponad 20 nabojów, a w przypadku długiej broni palnej – ponad 10 nabojów.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osobom posiadającym zarejestrowaną broń pneumatyczną, broń sygnałową, broń gazowo-alarmową o kalibrze powyżej 6 mm, strzelecką broń palną rozdzielnego ładowania przystosowaną do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzonej przed 1900 r. lub jej reprodukcji, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, unieważnia się kartę rejestracyjną broni.”,

- c) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) obowiązku oznakowania broni;”;
 - d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:
„7. Osobom posiadającym zarejestrowaną broń pneumatyczną, broń sygnałową, broń gazowo-alarmową o kalibrze powyżej 6 mm, strzelecką broń palną rozdzielnego ładowania przystosowaną do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzonej przed 1900 r. lub jej reprodukcji, w przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 2-6, można unieważnić kartę rejestracyjną broni.
8. Osoba, której cofnięto pozwolenie na broń, dopuszczenie do posiadania broni lub której unieważniono kartę rejestracyjną broni, jest zobowiązana, w terminie 7 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji o cofnięciu pozwolenia na broń, dopuszczenia do posiadania broni lub unieważnienia karty, zwrócić dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni i amunicji do właściwego organu Policji.”;
- 16) w art. 19 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 5 pkt 2-6, w zakresie zarejestrowanej broni pneumatycznej, broni sygnałowej, broni gazowo-alarmowej o kalibrze powyżej 6 mm, broni palnej rozdzielnego ładowania przystosowanej do strzelania wyłącznie przy wykorzystaniu prochu czarnego, wytworzonej przed 1900 r. lub jej reprodukcji;”;
- 17) w art. 20 skreśla się wyraz „pneumatycznej”;
- 18) w art. 22 w ust. 1 skreśla się wyraz „pneumatycznej”;
- 19) w art. 27:
- a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Organ może upoważnić do przeprowadzenia kontroli także funkcjonariuszy podległych mu jednostek organizacyjnych.”;
 - b) w ust. 2 w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) które posiadały pozwolenie na broń, w tym osób, którym cofnięto pozwolenie na broń;”;
 - c) w ust. 2a pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) numer PESEL, a jeżeli nie został nadany – numer paszportu.”;
 - d) uchyla się ust. 7,

e) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Dane osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e przechowuje się w rejestrze przez okres 30 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia pozwolenia na broń.”;

20) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Broń i amunicję należy przechowywać i nosić w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych.

2. Osoba posiadająca pozwolenie na broń lub posiadająca broń podlegająca rejestracji, która nie wymaga pozwolenia na broń, jest obowiązana poinformować właściwy organ Policji o adresie przechowywania broni oraz o zmianie tego adresu w ciągu 14 dni.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpiecznego przechowywania broni oraz wprowadzenie wymogu stosowania zabezpieczeń uniemożliwiających dostęp do broni i amunicji osobom nieuprawnionym.”;

21) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którzy posiadają Europejską kartę broni palnej lub zgodę przewozową poświadczoną przez właściwe organy państwa początkowego transakcji i uprzednią zgodę przewozową poświadczoną przez właściwe organy państwa docelowego transakcji, w przypadku gdy Rzeczpospolita Polska wpisana jest jako państwo przemieszczania;
- 2) obywateli państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, którzy okażą ważne zezwolenie, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, wydane eksporterowi mającemu siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa

członkowskiego Unii Europejskiej oraz dokument potwierdzający, że państwo docelowe transakcji zezwoliło na przywóz broni palnej.”;

22) w art. 37a po ust. 3 dodaje się ust 3a. w brzmieniu:

„3a. Komendant wojewódzki Policji, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej, jeżeli zachodzą okoliczności uzasadniające cofnięcie pozwolenia na broń lub osoba zamierza zakupić broń, która nie może zostać zarejestrowana.”;

23) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43 1. Cudzoziemcy niebędący obywatelami Unii Europejskiej lub niewymienieni w art. 39 ust. 1 mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń inną niż strzelecka broń palna, na posiadanie której wymagane jest pozwolenie lub karta rejestracyjna broni, jeżeli otrzymali:

- 1) zaświadczenie uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy takiej broni,
- 2) zgodę na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tej broni
– wydane na ich wniosek przez komendanta wojewódzkiego Policji, właściwego ze względu na miejsce nabycia tej broni .

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się:

- 1) imię i nazwisko, obywatelstwo, adres zamieszkania wnioskodawcy oraz rodzaj i numer jego dokumentu tożsamości;
- 2) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę, siedzibę i adres zbywcy broni;
- 3) adres, pod który broń ma być dostarczona;
- 4) informacje umożliwiające identyfikację broni, w szczególności rodzaj i typ broni, jej markę, kaliber i numer fabryczny;
- 5) wskazanie sposobu wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabytej broni oraz wskazanie państw, przez których terytorium broń będzie przewożona;
- 6) planowaną datę zakupu i wywozu broni z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przybycia z bronią do miejsca przeznaczenia za granicą.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, dołącza upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, poświadczone przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zgoda na wywóz broni, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważna przez 2 dni od chwili jej nabycia.

5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 4, broń składa się niezwłocznie do depozytu najbliższego komendanta wojewódzkiego Policji, który na podstawie dotychczasowej zgody na wywóz broni, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje kolejną zgodę na wywóz broni, z terminem ważności 2 dni.

6. Cudzoziemcy będący obywatelami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń palną lub amunicję na podstawie zgody przewozowej, poświadczonej przez właściwego ze względu na miejsce nabycia broni palnej lub amunicji komendanta wojewódzkiego Policji.

7. Zgoda przewozowa zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
- 2) nazwę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
- 3) siedzibę i adres lub miejsce zamieszkania i adres zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
- 4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;
- 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
- 6) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji;
- 7) sposób przewozu broni palnej lub amunicji;
- 8) datę rozpoczęcia i przewidywaną datę zakończenia przewozu broni palnej lub amunicji;
- 9) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgody przewozowej, uwzględniający w szczególności elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.

9. Jeżeli cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w ustawie, broń lub amunicja podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.

10. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji, o którym mowa w ust. 1, o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż

państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, broni nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Komendant wojewódzki Policji niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o nabyciu broni przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, oraz przekazuje kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1-3.

12. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, oraz państwa, przez których terytorium będzie odbywać się przewóz broni, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane - konsulów tych państw, o nabyciu broni przez cudzoziemca i zamiarze jej wywozu.

13. Komendant Główny Policji prowadzi rejestr, który może być prowadzony łącznie z rejestrem, o którym mowa w art. 27 ust. 2, zawierający:

- 1) dane osobowe cudzoziemców, o których mowa w art. 39 ust. 1, art. 40, art. 42 ust. 1 i 2 i art. 43 ust. 1 i 6, obejmujące:
 - a) nazwisko i imię,
 - b) miejsce i datę urodzenia,
 - c) adres miejsca stałego pobytu,
 - d) obywatelstwo;
- 2) informacje urzędowe o terminowych pozwoleniach na broń, zaświadczeniach, zatrzymaniu broni lub amunicji i złożeniu jej do depozytu oraz inne informacje o przewozie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozie z zagranicy i wywozie za granicę broni lub amunicji przez cudzoziemców, wraz z danymi wymienionymi w ust. 1;
- 3) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy.

14. Przepisy ust. 1 i 9-13 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

15. Komendant Główny Policji przekazuje właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacje o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca nie później niż w chwili przewozu broni lub amunicji przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej.

16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania przez Komendanta Głównego Policji właściwym władzom innych państw informacji związanych z nabyciem broni lub amunicji i ich przywozem na

terytorium tych państw oraz przewozem broni lub amunicji przez ich terytorium, uwzględniając możliwość uzgadniania przez Komendanta Głównego Policji z właściwymi władzami innych państw warunków organizacyjnych i technicznych przekazywania takich informacji.”;

24) w art. 43a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do przemieszczania broni między obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje się przepisy oddziału 2 rozdziału 3 działu III ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem art. 71, 73, 74, 75 ust 2, 76, 78 i 79.”;

25) po art. 43a dodaje się art. 43b w brzmieniu:

„Art. 43b. 1. Cudzoziemcy mogą nabywać broń palną lub amunicję w celu wywiezienia ich z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza obszar celny Unii Europejskiej na podstawie upoważnienia władz państwa odbiorcy do nabycia i przywozu danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji, zalegalizowanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzonego poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

2. Cudzoziemcy mogą wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza obszar celny Unii Europejskiej broń palną lub amunicję na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 258/2012 – wydanego przez:

- 1) Komendanta Głównego Policji – o ile sprzedawcą jest osoba fizyczna lub podmiot, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1;
- 2) ministra właściwego do spraw gospodarki – o ile sprzedawcą jest przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie obrotu bronią lub amunicją, na zasadach określonych w ustawie z dnia o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

3. Osoba fizyczna lub podmiot, o którym mowa w art. 29 ust. 1, posiadający pozwolenie na broń, zamierzający sprzedać broń palną lub amunicję cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „eksporterem”, występuje do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie eksportera, w tym numer PESEL lub REGON, adres, oraz dane kontaktowe;
- 2) określenie rodzaju zezwolenia na wywóz określony w art. 2 punkt 14 rozporządzenia 258/2012, o które występuje eksporter;
- 3) oznaczenie odbiorcy, w tym jego nazwy, adresy, dane kontaktowe oraz numer EORI, jeśli został nadany;
- 4) określenie państwa wywozu;
- 5) określenie państwa przywozu;
- 6) oznaczenie odbiorców końcowych, jeśli są znani w momencie dostawy i inni niż w pkt 5, w tym jego nazwy, adresy, dane kontaktowe, oraz numer EORI jeśli został nadany;
- 7) określenie państw tranzytu;
- 8) określenie państwa członkowskiego planowanego zgłoszenia do procedury wywozu;
- 9) określenie danych pozwalających na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
- 10) oznaczenie waluty i wartość transakcji;
- 11) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji;
- 12) Kod Systemu Zharmonizowanego lub Nomenklatury scalonej określony w załączniku nr I do rozporządzenia Rady EWG Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z dnia 07.09.1987, str. 1),
- 13) określenie zastosowania końcowego;
- 14) data zawarcia transakcji, jeśli dotyczy.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, eksporter dołącza dokument potwierdzający że państwo trzecie tranzytu nie ma zastrzeżeń do tranzytu oraz upoważnienie władz państwa odbiorcy, o którym mowa w ust. 1.

6. Komendant Główny Policji przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w ust. 2:

- 1) podejmuje czynności, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 258/2012;
- 2) występuje do ministrów właściwych do spraw: zagranicznych, finansów publicznych, gospodarki oraz do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu, zwanych dalej „organami opiniującymi”, o wydanie opinii co do wszelkich zastrzeżeń wobec udzielenia zezwolenia, które są dla niego wiążące.

7. Stanowisko, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, organy opiniujące przekazują Komendantowi Głównemu Policji w formie pisemnej lub za pośrednictwem systemu elektronicznego pozwalającego na identyfikację osoby upoważnionej do wydania takiego stanowiska, w terminie 10 dni od dnia wpływu wystąpienia.

8. Komendant Główny Policji odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wydania zezwolenia w przypadku, gdy zachodzą przesłanki wskazane w art. 10 lub art. 11 ust. 1 rozporządzenia 258/2012.

9. Jeżeli cudzoziemiec nie posiada zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, broń palna lub amunicja podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.

10. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, broni palnej lub amunicji nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, oraz państwa, przez których terytorium będzie odbywać się przewóz broni lub amunicji, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane – konsulów tych państw, o nabyciu broni palnej lub amunicji przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, i zamiarze jej wywozu.”;

- 26) po Rozdziale 4 dodaje się Rozdział 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4b.

Gromadzenie broni i amunicji w zbiorach muzealnych.

Art. 49a. 1. Broń, amunicja i istotne komponenty broni mogą być gromadzone w muzeach posiadających statut lub regulamin uzgodniony z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 21

listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2017 r. poz. 972 i 1086 oraz z 2018 r. poz. 369) na podstawie zezwolenia muzealnego.

2. Zezwolenie muzealne wydaje w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek założyciela muzeum lub dyrektora muzeum o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o muzeach, właściwy ze względu na siedzibę muzeum komendant wojewódzki Policji.

3. Zezwolenie muzealne wydaje się, gdy muzeum wykaże uzasadniony interes faktyczny posiadani broni i amunicji związany z działalnością muzeum, a także zapewni odpowiednie środki techniczne i organizacyjne przechowywania oraz eksponowania broni i amunicji.

3. Zezwolenie muzealne wydaje się dla muzeum, o którym mowa w ust. 1, na cały zbiór broni, amunicji i istotnych komponentów broni.

Art. 49b. 1. Założyciel muzeum lub dyrektor muzeum, o którym mowa w art. 49a ust. 1, posiadającego zezwolenie muzealne, prowadzi ewidencję zgromadzonej broni, amunicji i istotnych komponentów broni.

2. Każdej jednostce broni, zbiorowi amunicji danego kalibru i typu oraz istotnym komponentom broni nadaje się indywidualny i niepowtarzalny numer ewidencyjny.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, zawiera zorganizowany według numerów, o których mowa w ust. 2, wykaz zgromadzonych:

- 1) jednostek broni, wraz z określeniem:
 - a) rodzaju broni,
 - b) marki i modelu broni,
 - c) kalibru,
 - d) oznakowania, w rozumieniu ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a w razie jego braku – indywidualnego numeru seryjnego,
 - e) indywidualnego oznaczenia producenta,
 - f) roku wytworzenia,
 - g) daty nabycia przez muzeum;
- 2) nieumieszczonych w broni istotnych komponentów broni, wraz z określeniem:
 - a) rodzaju istotnego komponentu broni,
 - b) oznakowania, w rozumieniu ustawy z dnia ... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi,

- bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a w razie jego braku - indywidualnego numeru seryjnego,
- c) indywidualnego oznaczenia producenta,
 - d) danych z pkt 1 lit. a, b, c, f w odniesieniu do broni, z której ten komponent pochodzi,
 - e) daty nabycia przez muzeum;
- 3) zbiorów amunicji danego kalibru i typu wraz z określeniem kalibru, typu, ilości sztuk oraz, w odniesieniu do całości zbioru lub jego poszczególnych części określonych w sztukach:
- a) producenta,
 - b) roku produkcji i numeru partii,
 - c) daty nabycia przez muzeum.

4. W przypadku braku możliwości określenia danych, o których mowa w ust. 3, w ewidencji umieszcza się stosowną adnotację.

5. W przypadku braku oznakowania albo numeru seryjnego, w ewidencji umieszcza się fotografię broni lub istotnego komponentu broni, uwidaczniającą cechy charakterystyczne.

6. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, założyciel muzeum lub dyrektor muzeum przekazuje właściwemu ze względu na siedzibę muzeum komendantowi wojewódzkiemu Policji w terminie 5 dni od dnia otrzymania wydanego pozwolenia muzealnego. Zmiany w ewidencji wprowadza się niezwłocznie po wystąpieniu podstawy do ich dokonania oraz informuje o tym właściwego ze względu na siedzibę muzeum komendanta wojewódzkiego Policji w terminie 5 dni od dnia dokonania zmiany.

7. Ewidencję prowadzi się w postaci elektronicznej lub papierowej.

Art. 49c. Wymóg uzyskania zezwolenia muzealnego nie dotyczy gromadzenia w muzeach broni pozbawionej cech użytkowych.

Art. 49d. 1. Broń i amunicję przechowuje się i prezentuje w muzeum w sposób uniemożliwiający dostęp do niej osób nieuprawnionych.

2. Założyciel muzeum lub dyrektor muzeum zobowiązany jest prowadzić wykaz pracowników muzeum posiadających dostęp do broni i amunicji w ramach realizacji swoich zadań.

3. Pracownicy muzeum, przed uzyskaniem dostępu do broni i amunicji przechowywanej na podstawie zezwolenia muzealnego, zobowiązani są złożyć

dyrektorowi muzeum oświadczenie o niekaralności za przestępstwa umyślne, umyślne przestępstwa skarbowe lub nieumyślne przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu. Dyrektor muzeum może żądać od składającego oświadczenie przedstawienia informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie objętym oświadczeniem.

Art. 49e. 1. Broń i amunicja gromadzone w muzeum nie może być wykorzystywana w inny sposób, niż w charakterze muzealium, w szczególności nie jest dozwolone używanie tej broni i amunicji.

2. Dopuszcza się użycie muzealiów w ramach pokazów lub prezentacji bez amunicji lub wyłącznie z wykorzystaniem naboju ślepych. O przeprowadzaniu takiego pokazu lub prezentacji należy zawiadomić komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę muzeum.

3. Muzea państwowe i samorządowe posiadające zezwolenie muzealne mogą dokonywać zamiany, sprzedaży lub darowizny broni lub amunicji posiadanej na podstawie zezwolenia muzealnego, na zasadach określonych w ustawie o muzeach. W przypadku wypożyczenia broni do innego muzeum, dyrektor użyczający przesyła na co najmniej 3 dni robocze przed wypożyczeniem do właściwego miejscowo ze względu na siedzibę muzeum komendanta wojewódzkiego Policji informację o miejscu i okresie wypożyczenia muzealium.

4. W przypadku muzeów posiadających zezwolenie muzealne, niewymienionych w ust. 2, zamiana, sprzedaż lub darowizna broni lub zmiana miejsca przechowywania broni w związku z jej wypożyczeniem odbywa się na zasadach ogólnych przewidzianych w ustawie.

5. Niedopuszczalne jest wypożyczanie muzealiów muzeom, które nie posiadają zezwolenia muzealnego.

Art. 49f. Broń i amunicja przechowywane w charakterze muzealium na podstawie zezwolenia muzealnego nie podlegają oznakowaniu na zasadach określonych w ustawie z dnia..... o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Art. 49g. Do czasu uzyskania przez muzeum zezwolenia muzealnego, broń i amunicję przechowuje się na zasadach określonych w art. 32.

Art. 49h. Do zezwolenia muzealnego stosuje się przepis art. 27 ust. 1.

Art. 49i. 1. Komendant wojewódzki Policji cofa zezwolenie muzealne w przypadku:

- 1) złożenia przez muzeum wniosku o cofnięcie zezwolenia muzealnego;
- 2) stwierdzenia niespełniania przesłanek wydania zezwolenia muzealnego, w szczególności w zakresie zapewnienia właściwych środków bezpieczeństwa;
- 3) stwierdzenia naruszenia art. 49b lub 49d ust 1 i 2;
- 4) likwidacji muzeum;
- 5) wydania przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego decyzji zakazującej dalszej działalności muzeum na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o muzeach.

2. Komendant wojewódzki Policji może cofnąć zezwolenie muzealne w przypadku stwierdzenia naruszenia art. 49e ust. 1 i 2.

3. O cofnięciu zezwolenia muzealnego właściwy miejscowo ze względu na siedzibę muzeum komendant wojewódzki Policji zawiadamia w terminie 7 dni roboczych ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 49j. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Ministrem Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przechowywania broni i amunicji posiadanej na podstawie zezwolenia muzealnego, sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 49b oraz warunki przeprowadzania pokazów i prezentacji, o których mowa w art. 49e ust.2, mając na względzie zapewnienie właściwego zabezpieczenia przechowywanej broni i amunicji, rejestrowanie jej w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację jednostek broni i amunicji, kontrolę posiadanych zbiorów i potrzebę uaktualniania rejestru, a także bezpieczeństwo osób biorących udział w pokazach i prezentacjach broni i amunicji.”;

27) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. Kto sprzedaje broń palną lub amunicję cudzoziemcowi, bez uprzedniego uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 43b ust. 3 podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.”;

28) w art. 51:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez wymaganej rejestracji posiada broń pneumatyczną lub broń o której mowa w art. 9 ust. 2 podlega karze aresztu lub grzywny.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Tej samej karze podlega kto zbywa osobie nieuprawnionej broń wymieniona w ust.1 lub miotacz gazu obezwładniającego lub narzędzie albo urządzenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4.”,

c) w ust. 2 dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) nie informuje o adresie przechowywania broni;

16) nie przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Policji informacji o przeprowadzeniu pokazu lub prezentacji broni lub amunicji posiadanej na podstawie pozwolenia muzealnego;”.

Art. 136. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283 oraz z 2018 r. poz. 138 i 650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ustawy, z wyjątkiem art. 9 ust 9, nie stosuje się do amunicji.”;

2) w art. 3:

a) uchyla się pkt 1,

b) w pkt 15 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która odbiera materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych;”,

c) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) przemieszczaniu – należy przez to rozumieć każde rzeczywiste przekazanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, w ramach państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem przekazania w obrębie jednej i tej samej lokalizacji;”;

3) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Klasyfikacji substancji lub wyrobu jako materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz nadania mu kodu klasyfikacyjnego dokonują jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw gospodarki,

Art. 154. Do kontroli wszczętych na podstawie przepisów rozdziału 5 ustawy poprzedniej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy nowej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 155. Przedsiębiorcy wykonujący działalność rusznikarską, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy nowej, bez koncesji na wykonywanie takiej działalności, są obowiązani złożyć wnioski o udzielenie koncesji w terminie 15 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej. Do czasu rozpatrzenia wniosku, przedsiębiorca może wykonywać działalność rusznikarską na zasadach dotychczasowych.

Art. 156. 1. Pozwolenia na broń wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 135 w brzmieniu dotychczasowym zachowują ważność.

2. Osoby które posiadają pozwolenie na broń, na które obecnie wymagana jest karta rejestracyjna broni zobowiązane są w okresie roku od dnia wejścia w życie ustawy nowej wystąpić o nieodpłatne wydanie karty danej broni. Po tym okresie pozwolenia wygasają. Do osób tych nie stosuje się przepisu art. 13 ust. 7 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 135.

3. Osoby posiadające broń, o której mowa w art. 10 ust. 4 pkt 4 lit. d ustawy zmienianej w art. 135, w brzmieniu nadanym ustawą nową, zobowiązane są w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy nowej dokonać oznakowania i zarejestrowania broni.

4. Osoby lub podmioty posiadające broń na podstawie pozwolenia na broń lub świadectwa broni zobowiązane są dokonać oznakowania broni w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy nowej, chyba że broń w tym okresie stanowi przedmiot obrotu, w takim wypadku broń należy oznakować przed dniem dokonania rejestracji przed organem Policji. O wykonaniu oznaczenia należy niezwłocznie poinformować właściwy organ.

5. Osoby posiadające pozwolenie na broń, które w dniu wejścia w życie ustawy nowej posiadały mechanizmy ładujące, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 135 w brzmieniu nadanym ustawą nową, zobowiązane są w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy nowej zwrócić te mechanizmy do organu właściwego do wydania pozwolenia na broń.

6. Muzea, o których mowa w art. 49a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 135, po złożeniu wniosku o wydanie zezwolenia muzealnego, mogą gromadzić broń i amunicję na zasadach dotychczasowych, do czasu rozpatrzenia sprawy przez organ wydający zezwolenie muzealne, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy. Pozostałe muzea są obowiązane do zbycia broni i amunicji na zasadach przewidzianych w ustawie zmienianej w art. 135 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowej.

Załącznik do ustawy z dnia ...
2018 r. o wykonywaniu
działalności gospodarczej
w zakresie wytwarzania i obrotu
materiałami wybuchowymi,
bronią, amunicją oraz wyrobami
i technologią o przeznaczeniu
wojskowym lub policyjnym
(Dz. U. poz. ...)

KATEGORIE STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ I AMUNICJI DO STRZELECKIEJ BRONI PALNEJ

Kategoria A:

1. Wojskowe pociski wybuchowe i granatniki.
2. Samoczynna strzelecka broń palna.
3. Strzelecka broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu.
4. Amunicja z pociskami penetrującymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz pociski dla takiej amunicji.
5. Amunicja do pistoletów i rewolwerów z pociskami rozprężnymi oraz pociski dla takiej amunicji, za wyjątkiem amunicji stosowanej do celów myśliwskich lub sportowych, dla osób uprawnionych do korzystania z niej.
6. Samoczynna strzelecka broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną strzelecką broń palną.
7. Każda z poniższych rodzajów samopowtarzalnej strzeleckiej broni palnej centralnego zapłonu:
 - 1) krótka strzelecka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 21 nabojów bez przeładowania, jeżeli mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów stanowi część tej broni lub jeżeli odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 nabojów jest do niej wprowadzony;
 - 2) długa strzelecka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 11 nabojów bez przeładowania, jeżeli mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów stanowi część tej broni lub jeżeli odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 nabojów jest do niej wprowadzony.
8. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna (strzelecka broń palna, która jest pierwotnie przeznaczona do strzelania z ramienia), którą można zmniejszyć do długości

mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej lub teleskopowej lub kolby, którą można usunąć bez użycia narzędzi.

9. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.

Kategoria B:

1. Krótka strzelecka broń palna powtarzalna.

2. Krótka strzelecka broń palna jednostrzałowa centralnego zapłonu.

3. Krótka strzelecka broń palna jednostrzałowa bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm.

4. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna, której mechanizm ładujący i komora mogą łącznie pomieścić więcej niż trzy naboje w przypadku strzeleckiej broni palnej bocznego zapłonu, a ponad trzy, lecz mniej niż dwanaście nabojów w przypadku strzeleckiej broni palnej centralnego zapłonu.

5. Samopowtarzalna krótka strzelecka broń palna inna niż broń wymieniona w pkt 7 ppkt 1 kategorii A.

6. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna, której mechanizm ładujący i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje, w przypadku gdy mechanizm ładujący jest odłączalny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broni tej nie można przerobić za pomocą zwykłych narzędzi na broń, której mechanizm ładujący i komora mogą pomieścić łącznie więcej niż trzy naboje, wymieniona w pkt 7 ppkt 2 kategorii A.

7. Powtarzalna i samopowtarzalna strzelecka długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.

8. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.

9. Samopowtarzalna strzelecka broń palna do użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi (samoczynnej) inna niż wymieniona w pkt 6, 7 lub 8 kategorii A.

Kategoria C:

1. Powtarzalna długa strzelecka broń palna inna niż wymieniona w pkt 7 kategorii B.

2. Długa strzelecka broń palna jednostrzałowa z lufą bruzdowaną.

3. Samopowtarzalna długa strzelecka broń palna inna niż wymieniona w kategorii A lub B.

4. Jednostrzałowa krótka strzelecka broń palna bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm.

5. Każda strzelecka broń palna sklasyfikowana w niniejszej kategorii po przerobieniu jej na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych albo na broń salutacyjną lub akustyczną.

6. Strzelecka broń palna z kategorii A, B i C, która została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z ustawą.

7. Jednostrzałowa długa strzelecka broń palna z lufą o gładkim przewodzie, wprowadzana do obrotu po dniu 14 września 2018 r.